

יתקשה לדלות את השורות ששם בפי אה-רים, אבל בוקעות ישר מנישמתה. למשל ברטע: "מה הטעם לכתוב ו' ליצור? כל הסיפורים כאלו אפשר להגיע לכלי נצח, כשמישהו אחרי קירא אותך אחרי מותך, כל זה איזולת". בכלל, ה' מותה, שהסריד כל הזמן את אלו, אשר התיחס אליה בסרטי בצחוק מעורב בחל-תה, תופס כאן מקום גדול ונכבד, כאשר הוא מאיים להעמיד את כל מערכת היח-סים בין הדמויות על ראשה. קיומו באר-ץ הוא שמדבר את האב לחפש חיים חדשים, וגורם למשבר שבמרכז הסרט.

תיזכורות נוספות לחוויות הפרטיות של אלו. אפשר לזהות בקלות בסיפור, הסופר הכושל שהפך המבקר הארסי, וביספור על הכוכבת הממטייה שמרגישה כיצד חולפות לידיה ההזדמנויות. אפילו ההירדות, שנדמה כאילו נשכחה כאן, מאחר שאף אחת מן הדמויות אינה מבני ברית של אברהם אבינו, זוכה בתיזכורת הפרטית, כאשר האם מקשיבה קשב רב לרעי' בן על משמעותה ותפקידה של ההיסדות היסטורית.

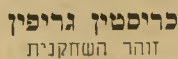
אבל, למרבה הפלא, לא הדברים הנאמרים הם המרשימים ביותר בסרט זה, אלא

המישפחה ממוקמת באותו איזור של ניר
יונק וסביבותיה, המהווה בדרך-כלל מר-
כו לסירת אלן. הבת הבכורה היא משור
רמ מצליחה. נשואה לסופר מצליח פחות,
הבת האמצעית מלאת רגישות ומתוסב-
כת. מפני שהיא חסרה את הכישרון היצ-
רי שהיית ביטוי לאותן רגישויות. היא
חיה עם בנאי בעל השקפות פוליטיות
שמאלניות. הבת הצעירה היא שחקנית
העולה צעדים מבטיחים ראשונים בתע-
יית סרטי הקולנוע והטלוויזיה.

מאפיינים בכל האגפים. המשבר ב-

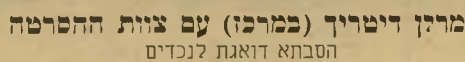
מישפחה. מתרחש כאשר האב, שמרגיש כי התמסר בנאמנות לבני ביתו, וסבל בשתייה קשה, הרודנות המוסרית של רעייתו, הנוהגת שלוש בקלילות בחיי הוולות, מרדיע בוקר בהיר אחד, שהוא עומד לעזוב את הבית ולנסות לחיות בניפרד, „לחקור ניסיון“. האם מתמוטטת, זקוקה לשיפור רפואי במוסד לחולי-עצבים, וכשהיא יוצאת, היא מנסה לגייס את בנותיה למען החזרת הבעל לחיקה. אך זה מוצא לו אשה אחרת. שהיא הניגוד המוחלט של זו שעזרה חלק את כל חייו, ומכריו שבכוונתו לשאתה לאשה.

מי שרוצה למצוא את אלן בסרט, שה-
פעם איננו מופיע בו כלל כשחקן, לא

דיוקא צורתו החזותית. עבור אלק, שה-
המצאה המילולית היתה פרסנתו, התהלות
המזלחתו מאז היותו בן 14. זה בולדא שר-
נוי מרחיק לכת. כל מי שעקב אחר מאמר
ציו לאחד סידרה של בדיחות לסרטם מגור-
בשים, מאמצים שהחלו נרשאים פרי רק
ברומן שלי עם אנני, יעמוד ודאי בפה
פעור מול המיבנה העלילתי הקפדן. העיר-
צוב המושלם של התמונות ושל תנועות
המצלמה, והתיכונן המדויק של גוניה ה-
צבעים בסרט זה. כניראה החליט אלק,
שהגיע הזמן לבסוט את כל הכלים שמע-
מיד הקולנוע לרשותו ולא להסתפק רק
בראוותנים והרעשניים יותר, כבעבר. רק
כאן הקצב האיטי, המדור, של הסרט. „ב-
סרטי הקצבים תמיד האצתי בשחקנים
שידוריו, כאן ביקשתי מהם בכוונה להיות
מאופקים ככל האפשר.“ הוא מספר. השי-
מוש בתנועות המצלמה מוצנע עד כדי
כך, שסצנות שלמות מוצגות מנקודת מבט
אחת, וכאשר יוצאות הדמויות מתחום ה-
ראיה של המצלמה, נשאר המסך ריק ורק
קולות נשמעים ברקע. מכאן גם החשי-
בות הגדולה של העריכה, הצריכה לספק
לא רק הפתעות, אלא גם שינויים דקים
יותר, ודקים פחות. בהלכירות פסיכולו-
גיות.

אִשָּׁה מִדֵּר אִשָּׁה. יתכן שדווקא בשרי מוש בכלים אלה, בא לידי ביטוי הסרי קאום של אלן, שנעדר מן הטקסט הנשי מע לאוזון. הסרט נקרא במקור „אינט־

היחידה שאינה מוטרדת מן הפרשה היא
מלון דיטריך עצמה. את שכרה קיבלה,
וזה העיקר. כאשר נשאלה מדוע, בגיל 76,
היא כה להוטת אחר כסף, הסבירה: "כש-
הייתי צעירה, היה לי הרבה פחות כסף
מכפי שחושבים האנשים. כל מה שאני
אוגרת עתה, זה למען נכדי, שהם היצור
רים היקרים לי בעולם. אני רוצה למנוע
מהם כל מחסור".

אכן, אליזבת'וורר, אך גם סבתא לכל
דבר.

וודיד המינס, שהיה גם הבמאי. הצגת הברבור של זהר ג'יגולו הייתה צריכה להיות מעין סיכום מוצלח לשנת הקולנוע ברומניה, אלא שהחוקים הרחיבים על פני הצופים בהצגה, בברלין, קפאו על מהרה. עד סיום ההצגה, שעה שהמומנים המנומסים ניסו להסביר שקלטת הקול לא הייתה המוצלחת, ושפגמים טכניים מסיימים הפריעו, החליטו המפיקים להוציא את הסרט מהמחזור, לערוך אותו מחדש, ואולי אפילו לצלם על כמה סצנות.

הסבתא החושנית

רבע מיליון דולר שילמו לסבתא החושנית ביותר בעולם, מרלן דיטריך. כדי שתשוב אל הבדל, אחרי עידויות של 17 שנה, ותופיע בסצנה קצרה, בסרט החדש שזה רק גיגולה. כל מה שנדרש ממנה היו יומיים של צילומים, וכל מה שהיה עליה לעשות, לגלם ברונית המגנטית שליוותה בהשכרה, בברלין, בי שנות העשרים. וכמובן, התבקשה לשיר גם את נושא הסרט, שיר יהודה פופולארי מאד, באותה תקופה, המפיק, יהושע סינק'ליר, סבר שהיא שווה כל פרשה.

ואין ספק שגם היא סברה כך. היא הו-
צתה אותו מכליו עד שהשיבה תשובה
כלשהי לפניותיו, העמידה פנים שאינה
בבית, דחתה אותו שוב ושוב, עד שהי-
תפקיד כימעט נסמר לטורור הווארד. כמו-
כן, לאחר שהפכו את הברונית לברון.

לבסוף היא נעתרה, במיוחד משום שהסתבר לה כי אפילו מרלון בראנדו אינו מקבל שכר כזה, יחסית לכמות העבודה. וכאשר הופיעה על בימת הצילומים, היא הקסימה את כולם, עדיין חטובה ובעלת גללים מושלמות כבימי זוהרה.

הסרט נועד להיות ההפקה היומרתית ביותר של גרמניה בשנת 1978. כסף רב הושקע בגיוס כוכבים, כמו דויד בואי, ששמגלם את הג'יגולו הראשי, מריה של, קורט יורגנס, קים נובאק, סידינה רוס